

Lintunen

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tiedotuslehti

Lintuvaaran
Omakotiyhdistyksen
jäseneksi, vain € 7!

3/02 • Syyskuu

Puheenjohtajan paslsta

Hyvää alkanutta syksyä lintuvaaralaiset!

Intiaanikesä on nyt ohi ja raittikarnevaalitkin on jo menneet. Oli mukava havaita raittikarnevaaleilla että lintuvaaraan muuttaneet uudet perheetkin ovat kiinnostuneita alueen asioista. Tervetuloa lintuvaaraan!

Puolustusvoimain komentokeskuksen tuleminen Lintuvaaraan saatiin näillä näkymin torjuttua. Tosin menneellä viikolla puolustusvoimat ilmoitti että sille ei kelpaa mikään muu kallio Espoossa, joten varuillaan ollaan edelleen.

Koulujen alettua alkoi taas tämä järjetön venäläinen ruletti lasten ja nuorten hengellä Nostoväenttiellä / Kirkkalantiellä ja niiden jatkeena olevilla osuuksilla. Kyseisiä teitä pitkin kulkee oppilaita Lintumetsän, Mäkkylän, Boställsskolan, Postipuun ja Lintuvaaran kouluihin. Uusi Lintulaakson koulu aloittaa vielä toimintansa syksyllä 2003, jolloin lapsia tulee liikkumaan alueella vielä entistä enemmän. Yhdelläkään osuudella näistä teistä ei ole jalkakäytäviä tai suojateitä, liikennevaloista puhumattakaan! Reitillä kulkee kuitenkin kaksi eri bussivuoroa ja sitä käytetään myös läpiajoreittinä Lintuvaarantieltä Kehä I:lle. Omakotiyhdistys onkin jo useampaan otteeseen vaatinut kaupungilta toimenpiteitä teiden turvallisuuden parantamiseksi. Keväällä kirjelmää laatimassa ja allekirjoittamassa oli useita lähikoulujen koti ja kouluyhdistyksiä, vanhempainyhdistyksiä, johtokuntia, rehtoreita ym, mutta kaupunki ei ole katsonut tarpeelliseksi edes vastata kyseiseen kirjeeseen!

Herättelenkin Teitä nyt lintuvaaralaiset; tulkaa mukaan vaatimaan parannusta ko tieosuuksiin. Liittykää jäseneksi omakotiyhdistykseen, mitä enemmän meitä on sitä paremmin meidät otetaan huomioon. Olette varmaan kiinnittäneet huomiota Espoon alueiden eriarvoisuuteen; useimmilla alueilla on koulujen lähistöllä katujen molemmilla puolilla jalkakäytävät, kunnolliset suojatiet liikennevaloineen ja jopa muuttuvat nopeusrajoitukset koulujen alku ja loppuajankohtien mukaisesti. Vaatikaamme vastinetta verorahoillemme!

Puheenjohtajan palstani on tällä kertaa hieman negatiivinen, mutta ihmettelen vain onko jonkun koululaisen meilläkin kuoltava liikenteessä ennen kuin kaupunki herää laittamaan asioita tärkeysjärjestykseen.

Syysterveisin

Timo Numminen

PS. Yöpakkasat tulevat - muistakaa suojata ruusunne!

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen johtokunta

Raimo Henttonen	Paikkalinnuntie 19 B	pk. 548 3070, 041-441 5388
Margit Lundström	Nostoväentie 1 A 2	pk. 5487 687, 041-533 7193, e-mail: margit.lundstrom@luukku.com
Timo Numminen, pj	Nostoväentie 4 A	pk. 512 2512, 040-736 0129, e-mail: timo.numminen@iss.fi
Matti Nurminen	Viserrystie 6	pk. 541 9244, e-mail: mato.nurminen@pp.inet.fi
Pekka Oksanen	Jääskeläntie 38	pk. 586 4763, 050-506 5465, e-mail: pekka.oksanen@radiolinja.fi
Päivi Pakkanen, siht.	Viserrystie 12	pk. 593 865, e-mail: paivi.k.pakkanen@helsinki.fi
Arja Pihlajisto	Hämeenkylläntie 29 B	pk. 5484 502, e-mail: arja@prestig.pp.fi
Markku Saarikoski	Varusmiehentie 16	pk. 0400-750 029, e-mail: markku.saarikoski@kolumbus.fi
Marja Sarmela	Katri Valantie 9A	pk. 040-7336612
Anu Sipilä	Hernekertuntie 6 C	pk. 5481 848, 040-589 0581
Leila Vaalavirta	Pikkulinnunreitti 13 A	pk. 852 2909, e-mail: vaalavirta@luukku.com

Ilmoitustaulu omakotiyhdistyksen tiedotteita varten on Piken kioskin edessä.

Lintunen – Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti ilmestyy neljästi vuodessa: helmikuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.
Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tilinumero:
Nordea–Leppävaara 238618-9514

Taitto: Masa Pulkkinen, Arja Pihlajisto
Painopaikka: Yleisjäljennös Oy, Pursimiehenkatu 26, 00150 Helsinki

Toimitus: Arja Pihlajisto, puh. 5484 502
Levikki: 1600 kpl

Lintuvaaran koulu mukaan Matildaan

Espoon pääkirjaston pihalle kokoontui 5.9.02 monta nuorta. Nämä kaikki nuoret olivat 5-6-luokkalaisia. Tarkemmin sanottuna he olivat Netlibris -kirjallisuuspiirin osanottajia ja kuuluivat Matildaryhmään. Matilda on virtuaalinen kirjallisuuspiiri. Nuoret olivat Rastaa-lan, Mikkälän, Kilon ja Lintuvaaran kouluista.

Matilda toimii näin: Kokoonnumme pari kertaa vuodessa päättämään luettavista kirjoista. Joka kuussa luetaan yksi kirja. Tällä kertaa valitsimme loka-, marras- ja joulukuun kirjan. Kun olemme lukeneet lokakuun kirjan, alamme käydä siitä verkkokeskusteluja Matildalaisten kanssa.

No kuitenkin, sinä kokoonnutumisena 5.9. meidät jaettiin neljään ryhmään, joka ryhmässä oli oppilaita kaikista neljästä koulusta. Tässä Netlibris -hankkeessa on mukana 19 kuntaa ympäri Suomen. Päätimme ryhmille omat nimet sekä myös koko piirin nimen. Nimistä äänestettiin. Tulokset olivat seuraavat: Koko piirin nimestä kilpailivat Muumi-laakso ja Tylypahka. Tylypahka voitti kuin voittikin, mutta vain yhdellä äänellä tuloksin 21 – 20. Näin ryhmien nimiksi valittiin Rohkelikot, Korpinkynnet, Puuskut ja Luihuiset.

Päivä muiden Matildalaisten kanssa oli lyhyt, koska jokaisella oli edessä vielä kotimatka. Ryhmissä tutustuimme toisiimme ja valitsimme kirjat. Kello 11.00 söimme eväät. Sen jälkeen osa jäi etsimään ja lainaamaan kirjoja. Päivän loputtua pyöräilimme kotiin.

Bussirallia Lintuvaarassa

Kuten kaikki etenkin Hämeen-kyläntien varrella asuvat ovat varmasti havainneet, että linja-autoliikenne on Lintuvaarassa kasvanut Leppävaaran uusien liikennejärjestelyjen vuoksi kovasti. Tyhjä tai miltei tyhjä bussit vyöryvät lähes näköetäisyydellä toisistaan pitkin Hämeenkyläntietä pohjoiseen käydäkseen kääntymässä Hämevaaran puolella ja palatakseen taas etelään.

Arkisena kesäiltana hätäisenkin saunakaljan juonnin aikana ehtii kymmenen bussia mennä ohitse ja arkisena aamuna klo 6.30 kahteen minuuttiin mahtui kolme etelään päin menevää (tyhjää) bussia. Jo ympäristöhaittojen kannalta tällaisessa ei ole mitään järkeä, taloudesta puhumattakaan.

Lisääntyneeseen bussiliikenteeseen liittyy myös lisääntyneet haitat: Melu ja värinä, pöly ja pakokaasut pitävät huolen siitä, ettei pihalla voi oleskella – omenoiden tai vihannesten kasvatamisesta puhumattakaan. Musiikin kuuntelu ikkunat auki on mahdollista. Koulut alettua tilanne senkun pahenee entisestään. Ärtäneet ja huonosti nukkuneet koululaiset ja heidän yhtä ärtyneet vanhempansa tulevat olemaan Lintuvaaran tunnusomaisimpia ilmiöitä.

Haittoja pahentaa vielä se, että osa linja-autojen kuljettajista ei malta noudattaa alueella olevaa nopeusrajoitusta. Kuuttakymppiä pyyhkivä bussi aiheuttaa moninkertaiset haitat laillista, neljäkymppiä, kulkevaan verrattuna.

Ehdotan, että asia otetaan Omakotiyhdistyksen piirissä vakavasti pohdittavaksi. YTV:lle tulisi tehdä ehdotus linjojen 22, 22N, 52 ja 52N pääte pysäkkien siirtämiseksi Leppävaaraan. Bussi 510, joka tulee Hämevaarasta läpi pohjois-Lintuvaaran, kulkee riittävän tiheästi pohjois-lintuvaaralaisten tarpeita silmällä pitäen, linja 231 antaa vielä "vetoapua". Lisäksi linja 231 voisi ihan hyvin kääntyä Jääskeläntieltä etelään ja jättää Hämevaaran lenkin pois.

Myös kuljettajiin tulisi vedota nopeusrajoituksen noudattamisen puolesta. Asiaa auttaisi, jos myös he – alueen asukkaat – muistaisimme pitää rajoituksesta kiinni.

Pauli Leinikki

Yöllinnuntie 1

Syys- kuulumisia Lintumetsän koulusta

Espoo on tehnyt päätöksen supistaa määrärahoja opetus-toimen osalta. Jokainen koulu joutuu miettimään mistä supistetaan. Lintumetsän koulussa olemme joutuneet tinkimään kerhotoiminnasta siten, että viime lukuvuonna toimi 9 kerhoa nyt vain kolme. Ryhmäkokoja on jouduttu jonkin verran kasvatamaan. Mitään suurempia leikkauksia ei ole ollut tarvetta tehdä.

Suunnitteilla on kalenterivuodelle 2003–2004 lisää supistuksia, jos kaavailut suunnitelmat pitävät paikkansa. Tällaisia suunnitelmia on esimerkiksi tarvikemäärärahojen supistus ja opetuksen palkkamäärärahojen supistus, jonka aiheuttamista vaikutuksista on useissa medioissa ollut uutisia. Espoossa tulisi luokkakoot täytettäväksi maksimikokoonsa, laaja-alaista erityisopetusta vähennetään. Perusopetuksessa voi tarjota vain yhtä A2 kieltä ja niin edelleen.

Syyskuun alkupuolella koulun historiassa ensimmäisen kerran käytiin koulutuskeskuksen edustajien kanssa kehityskeskustelut. Olimme valmistautuneet monella tavalla arviointiin viime kevään ja alkusyksyn aikana. Keväällä työstettiin mm opetus- ja kasvatuskäytäntöihin liittyviä asioita yhteisissä kokoontumisissa, päivitettiin opetus-suunnitelmaa ja keskusteltiin oppilas-arvioinnista.

Jo keväällä oli tiedossa mitkä koulun toiminnan osa-alueet tulisivat olemaan arvioinnin kohteena. Näistä yhtenä

kohteena oli koulun ja ympäröivän yhteisön toiminta, yhteistyö- ja asiakas-suuntautuneisuus hienommin sanotuna. Pohjana oli keväällä 2001 tehty koulukysely, jossa huoltajat arvioivat 30 eri toimintoa.

Näitä toimintoja olivat mm. koulun sijainti, ympäristö, koulutalo ja opiskelutilat, opiskeluvälineet, kouluruokailu, terveydenhoito, työrauha ja ilmapiiri opiskeluryhmissä, ryhmien muodostamisen tapa ja ryhmäkoko, rehtorin toiminta opetus- ja kasvatus-työn johtajana muutamia kohtia mainittuna.

Tulokset antoivat aiheita tyytyväisyyteen, joskin asioiden pitäminen edes ennallaan vaatii jatkuvaa työtä ja ponnistelua...

Keskusteltiin myös koulun opetussuunnitelmasta ja siihen liittyvistä tulevista uudistuksista. Espoon yläkouluissa otetaan uusittu ops käyttöön jo 2004. Terveyskasvatus (3 tuntia) tulee uutena oppiaineena mukaan ja äidinkieleen, matematiikkaan, historiaan ja fysiikka-kemiaan saadaan yksi tunti lisää yläkoulun aikana. Tosin tämä merkitsee oppilaiden valinnaisaineiden määrän vähentymistä, jotta kokonaistuntimäärä pysyy annetuissa rajoissa.

Koulun toiminnan arviointisuunnitelma, ohjeet leirikoulukäytännöistä ja uusitut ohjeet koulun rangaistuskäytännöistä saivat kiitosta. Koulun linjana on muuttaa rangaistukset enemmän

kasvattavaan suuntaan. Jälki-istuntojen tilalle toivotaan kasvattavia keskusteluja, välitöntä asioihin puutumista, vaihtoehtojen etsimistä ei toivotulle käytökselle jne.

Tärkeänä pidettiin oppilaiden osallistumista koulun toimintoihin. He ovat mukana mm. koulukeittiössä apuna päivittäin, kaksi oppilasta kerrallaan, ruokatunnin aikana. Globe-, kasvimaajä ja Vihreä lippu toiminta hoituu oppilaiden avustamana puhumattakaan koulun oppilaskunnan pitämästä kioskista, yhdysoppilastoiminnasta ja muusta oppilaskunnan toiminnasta. Johtokuntaan kuuluu kaksi oppilajäsentä.

Leirikouluun Viroon ja Latviaan syyskuun lopussa on lähdössä 9e-luokka. He ovat valmistautuneet matkaan mm. maiden historiaan tutustumalla pitkin syksyä. Ennen reissua on vielä vuorossa markan, kruunun, euron ja latin kursien selvittely ja rahaoppaan teko matematiikan tunneilla. Jokavuotisia tapahtumia ovat liikuntapäivä ja ympäristöpäivä, joiden valmistelussa ollaan jo täydessä työn touhussa.

Koulun teemana on tänä vuonna HYVÄ OLO, toivotaan sitä niin koteihin kuin tänne kouluunkin.

koulun apulaisrehtori

Maija-Liisa Kohtala

Lintumetsän koulun kasvimaan -kuulumisia

Kasvimaan satoa olemme saaneet joka päivä ihailla niin ulkona kuin sisälläkin koulussamme. Pöydillä on ollut tuoreita kukkimppuja ja ruokalassa maistiaisia. Vitriiniin laitoimme hienon näyttelyn elokuun lopussa.

Helteisen kesän kasteluapua saimme laitospäivä Ahdilta, jonka kesäloma ajoittui onneksi kesäkuulle. Sadetinta laittoivat päälle niin koulu-sihtööri Tytti kuin kuraattori Johannakin.

Opettaja Pekka Virtanen oli useamman kerran apuna niittämässä nokkosia, hakemassa hernekeppejä ja kääntämässä kompostia. Kiitos kaikille ahkerille auttajille!

Biologian opettaja Outi Hakkarainen valinnaisaineryhmänsä kanssa teki hyvän pohjatyon tutustuen kasvien viljelykiertoon ja laatimalla kasvimaakarttoja sen pohjalta. Samalla kuuloselimme, mitä oppilaat halusivat kasvimaalle kylvää ja istuttaa. Sopivin kartta sitten valittiin toteutettavaksi. Oppilaiden orvokintaimien istutus on jo perinne heti ensimmäiseksi, kun tartuimme todenteolla kasvimaahommiin.

Yhdeksäsluokkalaisten viimeiset biologian tunnit kasvimaalla olivat täynnä innostusta: Käytäviä kaivettiin puoli metriä syviksi ja penkit harattiin, siemeniä kylvettiin ja kasteltiin. Aina tietenkin oppilaista löytyy varjossa

piileskeleviä ja työtä kammoaviakin, mutta Outi-ope houkutteli heidätkin ystävälliseen tapansa talkoisiin mukaan. Sää ainakin suosi niin touku-kuussa kuin elokuussakin!!

Kompostissa on muhina huonekasveillekin tarpeellista ravinteikasta multaa, vaikka sitä kärrättiin kasvimaan keväällä monta kottikärryllistä. Science -ympäristöryhmässä on tutkittu, mitä eliöitä kompostimullassa oikein on, ja kokeiltu, kasvaako siinä krassinsiemenet. Hyvin kasvaa! Valokuvia löytyy koulun nettisivuilta.

Kutsumattomia vieraita on jälleen käynyt kasvimaan satoa verottamassa: Fasaani perhe ruokaili monet kerrat palstalla, rusakko söi tiliä ja punajuuren lehtiä, kirpat ja lanttuperhoset söivät lanttujen lehtiä harsosta huolimatta. Harmillisinta oli komeat auringonkukat, jotka saivat kyytiä kaksijalkaisilta. Kukkateriöt oli huiskittu irti ja näyttävä ”Tervetuloa kouluun” -valokuva jäi ottamatta.

Koulun ravintola on koko ajan saanut oppilaitten keräämää satoa: Kesäkurpitsia, persilja- ja tillinippuja, sipuleita, porkkanoita ja tietysti maukkaita perunoita. Krassin kukkia ja salaatin lehtiä on laitettu koristeeksi ja syötäväksi. Iloa ja ihmetystä pienen siemenen kasvusta toivottaa kasvimaan hoitaja, matematiikan opettaja

Kristiina Kaukonen

Timo Peuraniemen kasvitarihasta sen sijaan on upeita otoksia koulun seinillä. Näin oppilaiden ja opettajienkin lajituntamus kasvaa.

Tammen alle olette voineet nähdä ilmestyneen monenlaisia kukkivia kasveja. Kasvitarha liittyy koulun Globe-projektiin ja fenologia-tutkimukseen.

Paitsi, että tammen alla kasvatetaan erilaisia koristekasveja lajituntumusta lisäämään, on kasvitarhaan istutettu monia keväällä aikaisin kukkivia ulkomaisia, mutta myös monia luonnonvaraisia lajeja, joiden kukkiminen ja kasvu kertoo ensi keväänä kevään edistymisestä.

Kasveista on otettu lähikuvia ja laadittu esittely koulun käytävän seinälle.

Lintuvaaran koulussa panostetaan kuluvana vuonna äidinkieleen ja kirjallisuuteen

Lintuvaaran koulun opetuksessa painotetaan joka lukuvuosi jotakin oppiainetta. Viime vuosina painotuksen alla ovat olleet ensin matemaattis-luonnontieteelliset oppiaineet ja kahtena viime vuonna pelkästään matematiikka.

Viime talvena koulussa päätettiin siirtää painopistealuetta matematiikasta äidinkielen ja kirjallisuuden suuntaan. Kevään aikana varustettiin jo koulun uutta kirjastoa lukuisilla kirjasarjoilla ja muilla kirjahankinnoilla. *Nopolan* sisarukset kävivät koululla kahden päivän ajan kertomassa oppilaille kirjan syntyprosessista.

Syksystä alkaen äidinkielen ja kirjallisuuden tuntimääriä on lisätty ylemmillä luokilla. Koulun edellinen matemaattispohjainen pajajärjestelmä on muutettu luokka-astekohtaisiksi äidinkielen ja kirjallisuuden pienpajoiksi. Myös pienryhmä- ja samanaikaisopetusta on lisätty. Kirjaston resurssia ja käyttöä on tehostettu mm. kohdistamalla koulun varoja kirjahankintoihin.

Tulevana vuonna vietetään kirjallisuusteemoja ja lukukuukausia. Koulussam-

me panostetaan äidinkielen ja kirjallisuuden opetuksen kehittämiseen. Koulun kirjastotuntien määrää, kaupungin kirjastoautojen (yleinen kirjastoauto sekä lasten "Peikonpoika") sekä kaupungin kirjaston käyttöä lisätään entisestään.

Koulun viidennet luokat ovat lisäksi liittyneet mukaan kansalliseen Netlibris /Matilda kirjallisuusaiheiseen virtuaalihankkeeseen

Lukuvuoden aikana Lintuvaaran koulussa keskitytään oppilaiden kanssa myös pohtimaan kestävää kehitystä ja tuodaan se osaksi koulun ja kodin arkea. Hyvien tapojen korostaminen ja suvaitsevaisuus muita kohtaan ovat myös alkaneen lukuvuoden painopistealueita.

Samuli Salonen

Lintuvaaran koulun rehtori

Eka- ja toka-luokkalaisten liikuntapäivä

Me jäimme koululle muiden lähtiessä Leppävaaran urheilukentälle. Koko koulu oli käytössä! Meillä oli tarkkuusheittoa, maastajuoksua, keihäänheittoa ja pituushyppyä. Päivä huipentui luokkatasojen väliseen sukkulaviestiin.

Seuraavassa oppilaiden kommentteja päivästä:

Sukkulaviesti oli hauska, koska juokseminen on hauskaa.

Sukkulaviesti oli hauska, vaikka me hävisimme ja 1A-luokka voitti. Oli kiva olla katsomassa kalliolla ja hurrata.

Jännitti vähän, tuleeko renkaanheitosta yhtään pistettä. Sain kuitenkin neljä. Oli helppo osua ämpäriin.

Pururadalla oli kiva juosta, koska sai juosta kilpaa. Sain juosta kaksi kertaa! On kivaa juosta lujaa! Juostiin kuin pikkupossut! Ei se haittaa, vaikka häviäisi! Oli kiva hölkyttää viimeisenä, kun ei ollut kiire!

Pituushyppysä tuntui ihan kuin lentäisi. Oli hauskaa, kun sai juosta lujaa, ponkaista ja lentää! Hyppäsin kuin jänis ja korvat nousi pystyyn! Lensin hävittäjänä hiekkaan! Hyppäsin 225! Otti ihan mahasta, kun hyppäsi.

Keihään heitto oli tosi hauskaa. Keihäänä oli tötteröt! Ensin jännitti, sitten kaikki sujui hyvin. Oli aika nössöä, kun jotkut eivät heittäneet keihästä sääntöjen mukaan.

Piti olla rohkea ja reipas. Koko päivästä jäi hyvä mieli!

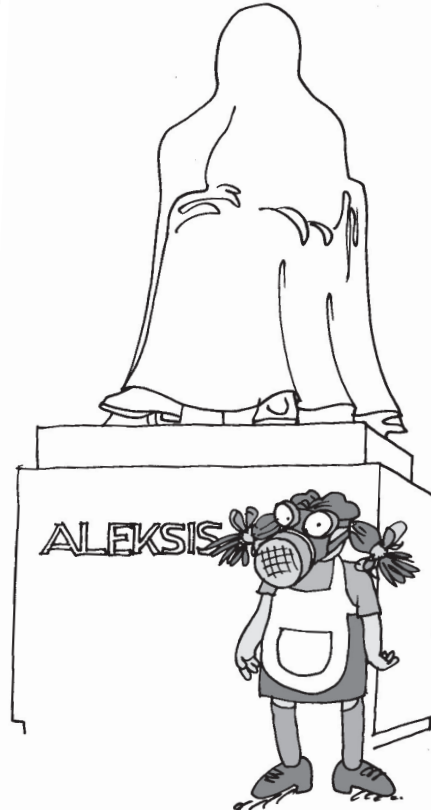
“Minulla on eri kivoja kavereita!”

Syksyllä 1939 kansainvälinen tilanne kiristyi ja raskaat pilvet alkoivat kerääntyä Euroopan ylle. Äitini päiväkirja noilta päiviltä pursuaa pelkoa maan ja kansan tulevista kohtaloista. Hän kirjasi 1.9. mm. Saksan hyökkäyksen Puolaan ja 9.9. Saksan ja Neuvostoliiton ystävyyssovitimuksen.

– Aikaansa seuraavien aikuisten levottomuus oli kourantuntuva ja vaikutti meihin jälkikasvuunkin. 15-vootiaaseen mieleeni se syksy jäi synkkänä, vaikka nuoruudelle ominaisella tavalla me kasvatav peräharakallaiset vietimme aikaa yhdessä ja odotimme uteliaina ja toiveikkaina tulevaisuutta.

Perheeseen tuli sinä syksynä paljon vastoinkäymisiä. Isä sai sormeensa jonkin vaikean tulehduksen, jota hoidettiin Helsingissä Kirurgisessa sairaalassa. Syksyn sato, perunat, junrekset ja muut välttämättömyydet piti saada talteen, kellarin seiniin piti talven varalle lisätä täytettä ja ainoa aikuinen mies, isä, oli poissa pelistä. Kaiken kukkuraksi sain tietää, että en päässyt täysin vapaaoppilaaksi Helsingin Koelyseossa, jonne olin kotiväen suurin uhrauksin päässyt, ja menestynytkin hyvin. Se oli valtion koulu, jonne vähävaraisten perheiden lapset pyrkivät juuri vapaaoppilaspaiikkojen toivossa.

Kirjoitin päiväkirjaani 7.10.: “Voi voi, nyt jo sentään pilkistää vähän iloa elämäämme. Meille kävi nim. niin hassusti, että isän sormea alkoi kovasti särkeä. Sitten isä meni sen kanssa kirurgiin ja ne leikkelivät sitä ja panivat luun päältä sellaisen nanhan, mutta kun isä kävi sitä näyttämässä, sanottiin, että siinä on nivelessä mätää ja että sormi on pantava poikki. Isä joutui sitten torstaina sairaalaan sisään ja me olimme varmoja siitä, että sormi leikataan silloin, mutta lääkäri lupasi koettaa röntgenhoidolla parantaa sitä vielä. Kun äiti kävi isää viemässä kirurgiin sanoi joku neiti, joka tietää nämä asiat, että se maksaa vähimmässä määrin 700 mk, mutta jos

isä joutuu olemaan siellä kovin kauan maksaa se enemmän. Samana päivänä kun isä joutui sairaalaan, sain minä tietää, että en päässytäkään täysin vapaaoppilaaksi. Kyllä elämä sentään on kolkkoa! Itkimme yhtä mittaa, mutta kirjansitomistunnin jälkeen olivat Guni, Sirkka ja Jenny sanoneet Pöystillä, että Sinikan täytyy kai nyt erota koulusta, kun hänen isänsä on sairas ja kaikkia. Pöysti oli sanonut, että kyllä se järjestyy, että Pulla on kyllä siksi kiva täti, että järjestää sen. Pulla soittikin vanhempainneuvostolle ja minut hyväksyttiin täysin vapaaoppilaaksi. Minulla on eri kivoja kavereita!”

Pulla oli rehtorimme Karin Jalas ja lehtori Pöysti uskonnonopettaja ja luokanvalvoja. Hän oli Lasse Pöystin setä.

10.10.39 paljastettiin Aleksis Kiven patsas Helsingin Rautatietorilla. Se oli vielä verhottuna, kun menin Yrjänäveljen kanssa isää katsomaan.

Päiväkirjaan kirjoitin: “Kun pääsimme Kirurgin eristetyn osaston ovelle näin, että isän huonekaverit olivat tulossa huoneestaan

täysissä vaatteissa. Isä sanoi, että sieltä ajettiin sodan varalta kaikki vähän terveemmät pois. Isän sormi oli leikattu poikki aamulla. Eilen oli viety rajalle 6 autoa Leppävaaran linjalta. Tänään meidän koulukin lopetettiin. Kyllä se on kauheata, jos siitä, niin kuin luullaan, tulee sota.”

Veli, 13-vuotias pikku poika, joutui miesten töihin, ensin vahvistamaan kellarin seiniä. Lukemattomat kerrat hän kiipesi tikkaita kellarin katolle multaa täynnä oleva kenkälaitikko sylissä, ennen kuin rottien seinien välistä kuljettamat täytteet oli korvattu mullalla. “Kivi suuri, orja pieni”, kirjoitti äiti.

Huolestuneet ihmiset koettivat keksiä suojakeinoja sodan varalta. Kaija-sisko oli hankkinut flanellin palasia, joita oli määrä ommella pusseiksi. Niistä tuli kaasunaamareita, kun ne täytettiin hiilellä. Sammaleetkin sopivat tarkoitukseen. Kävin keräämässä niitä metsästä. - Sitten alkoikin pitkä ja julma sota.

Sinikka Luja Penttilä

*Elettiinpä sitä ennenkin
Lintuvaarassa...*

Sodan jälkeisen asuntopulan aikana oli mahdollista ahtaisiinkin oloihin, jotta kaikilla olisi ollut edes katto pään päällä. Yhdessä huoneessa saattoi asua useita ihmisiä. Sänkyäkään ei ollut kaikilla. Monet nukkuivat kokoon-taitettavassa pukkisängyssä tai "siskonpedissä" lattialle levitetyillä patjoilla. Onneksi oli kuitenkin keksitty Heteka – tuo rauta-putkista valmistettu natiseva parisänky.

Hetekan toinen puoli toimi vuodevaate-laattikkona, joka päiväksi työnnettiin korkeamman osan alle. Alaosan jalaksissa oli pienet rautapyörät, jotka kiti-sivät kovasti liikuteltaessa. Näin saatiin päiväsaikaan paljon liikkumatilaa pieneenkin huoneeseen. Pehmusteena sängyssä oli jo tuolloin meriheinillä tai villaflokilla täytetyt patjat. Entisajan ruisoljilla täytettäviä patjapusseja ei sodan jälkeen juurikaan enää käytetty. Kun elonkorjuukoneet leikkasivat viljan, oljet eivät enää olleet tarpeeksi suorita patjapusseihin pantavaksi.

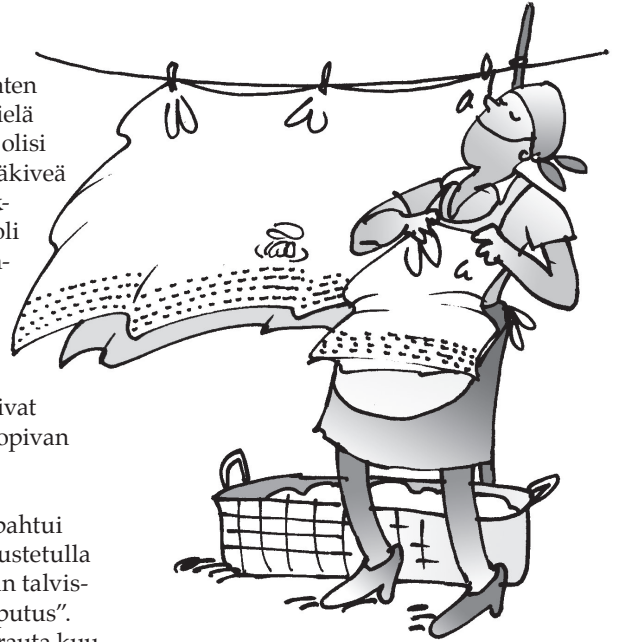
Mikäs olikaan nukkuessa, jos sodan jälkeisillä vaateostopisteillä oli onnis-tunut saamaan lakanakangasta, jonka voi levittää patjan päälle! Silloin vielä virkattiin virkkauskoukulla ohuesta langasta päällyslakanoiden yläpäihin kauniskuvioisia pitsejä. Oman arvonsa tunteva emäntä kirjoi lakanoihin ja tyynyliinoihin myös omat nimikirjaimensa. Pussilakanoita ei tuolloin vielä ollut. Vasta 50-luvun lopulla ne ilmestyivät kauppojen hyllyille.

Pula-ajan pyykinpesua

Sodan jälkeen ei useimmissa kodeissa ollut vielä pesukonettakaan, jolla suurempia vaatekappaleita olisi ollut helpompi pestä. Tuon ajan emäntä voi vain haaveilla nykyaikaisista auto-maattipesukoneista linkoineen ja kuivureineen ja silittämättä-siistiksi-vaatteista. Lintuvaaraan saatiin kunnal-linen vesi ja viemäri vasta uuden koulun valmistumisen myötä 50-luvun puolimaissa. Tuolloin pyykkäriin apuna oli vain pyykkilauta – lasinen tai pelti-

Hetekoita ja pitsilakanoita

nen tekele, jota vasten hangaten pyykki puhdistui. Pyykki vielä keitettiin lipeässä, jotta siitä olisi tullut oikein puhtaasta. Lipeäkiveä myytiin kaupoissa peltipurk-keihin pakattuna, koska se oli vaarallista myrkyä. Pyykin-pesussa tarvittiin myös saippuaa. Tuota pahan-hajuista "tankosaippuaa" myytiin kaupoissa pitkistä tangosta, josta myyjät katkoivat ostajalle "karhunlangalla" sopivan kokaisen palan.

Talvisin pyykin kuivatus tapahtui sisällä hellan yläpuolelle ripustetulla narulla. Lapsiperheissä olikin talvis-aikaan keittiössä jatkuva "liputus". Hellan päällä oli aina silitysrauta kuumenemassa. Kun oli kaunis ja aurinkoi-nen päivä, niin monen talon pihalle oli viritetty pitkät narut, joilla pyykki kuivatettiin. Näyttävimmille paikoille oli tietysti ripustettu tuo emännän ylpeydenaihe – pitsilakanat. Emännällehän oli kunniaksi, kun ohikulkijat huomasivat vitivalkoisten pitsilakanoiden hulmuavan tuulessa! Vastapestyjen lakanoiden piti tietysti saada myös arvokas loppusilaus. Lintuvaarassa mankeli sijaitsi Kirkka-lantiellä. Se oli puolen huoneen kokoi-nen, jossa oli hevoskuormallinen kiviä painolastina. Jos sitä sitten jaksoi liikutella, niin varmasti tuli lakanoista sileitä ja kiiltäviä. Ne kelpasivat panta-viksi vaikka lasikaappiin näytteille.

Ennen kunnallista vesijohtoa

Naapurimme kävi varvulla katsomassa hyvän kaivon paikan. Hän tiesi, mistä päin vesi virtaa. Kaivo tehtiin käsin lapioimalla. Vettä nostettiin peltiseppä-mieheni tekemällä kaivokipolla. Talvella veden nostaminen oli kuitenkin vaikeaa veden jäätyessä. Joku naapureistamme keksi painesäiliön, johon vesi nostettiin käsipumpulla. Aluksi käsin pumppaa-minen tuntui mukavalta, kun aina löytyi innokkaita pumppaajia. Mutta veden kulutuksen kasvaessa alkoi pumppausintokin vähetä. Lintuvaaran koulun risteyksessä ns. Kuuskulmassa on ollut jo kauan paloposti. Alkuun siinä riitti vedenhakijoita aina jonoksi asti. Monella tontilla kaivo oli kuivunut

tai saastunut. Meilläkin, kuten myös monella naapurilla, Lintuvaaran kaato-paikan rakentamisen jälkeen kaivovesi alkoi muuttua huonommaksi. Hiukset sillä kyllä sai pestyä, mutta ruosteelle vivahtava vesi sävytti hiukset ilmai-seksi, mutta teki hiuspehkosta hamp-pumaisen. Silloin ei vielä tunnettu nykyaikaisia irokeesi-ym. erikoiskampa-uksia! Kesäisin kaupungin toimesta vedettiin nk. kesävesi palokaivoilta mustia letkuja pitkin lähitaloihin. Kesävettä sai kuitenkin käyttää vain talousvetenä. Puutarhan kasteluun tuli edelleen käyttää oman kaivon vettä. Ensimmäiset "oikeat" vesijohdot vedettiin juuri valmistuneeseen Lintuvaaran kouluun 1957. Vihdoin viimein meillekin saatiin kaupungin vesi ja viemäri, mikä suuresti helpotti kuusihenkinen perheen elämää. Vesijohdon myötä saatiin sisävesi, suihku ja pesukone.

Luonnonantimia kotitarpeiksi

Lintuvaaran kallioilla ja metsäisillä rinteillä kasvoi runsaasti sieniä, varsinkin kanttarelleja ja karvalaukkuja. Keväisin oli korvasieniä, joista sai paljon herkullista ruoka-apua. Keväisin leh-doissa kasvoi luonnonvaraisesti kevät-esikoita, joita en enää ole nähnyt 60-luvun jälkeen. Rinteillä kasvoi mustikoita, puolukoita ja vadelmia. Monet saivat niistä talven marjat.

Erikoisen hyvä aurinkoinen marjapaikka oli nykyisen Lintuvaaran koulun alue. Vaikka olikin hyvä asia saada koulu lähetyville, piti marja- ja sienipaikat nyt löytää kauempaa, mm. Munakukkulan (nyk. Lintukallio) ympäristöstä, jonka alle puolustusvoimain päämaja meinasi muuttaa.

Entisajan kylmäsäilytystä

Sodan jälkeen ei ollut kodeissa pakastimia eikä jääkaappejakaan. Säilöminen suoritettiin perinteisin tavoin. Sienet suolattiin tai kuivattiin. Marjat säilöttiin sokerilla tai kuivatettiin lapsille makoi-siksi herkkupalloiksi talven varalle.

Vasta 1950-luvulla alkoi kotien keittiöihin tulla sähköisiä kylmäkalusteita. Meillekin hankittiin jääkaappi, kun rakentamiselta oli saatu säästetyksi varoja. Siihen asti maitoa säilytettiin kesäisin kaivossa. Hinkin kahvaan solmittiin naru ja se upotettiin kaivoon vesirajan tuntumaan. Eräs naapurini laittoi kerran 50-luvun vaihteessa valkoisen emalikkannun ulkorappusille yöksi viilenemään. Kannun kansi oli vähän raollaan, jottei maito ummehtuisi. Aamulla emännän mennessä ottamaan puuromaitoa kannussa olikin kyykäärme maitoa litkimässä. Rakentamattomilla tonteilla, varsinkin Jääskeläntien tuntumassa oli paljon

käärmeitä. Käärmeet kyllä kaikkosivat Lintuvaaran koulun rakentamisen jälkeen.

Jotkut talot pitivät maitotinkiä Leppävaaran kartanossa. Itsekin hain sieltä aamuisin tuoretta maitoa lapsille. Se tuntui hyvältä lähes maidottoman sota-ajan jälkeen. Nykyisin, kun kauppojen hyllyt aivan notkuvat erilaisista maitotuotteista, monet pula-ajan nähneet eivät ollenkaan juo maitoa!

Senja Mälinen

Pensaskertun katujuhlat

Jos halutaan järjestää juhlat omalla kadulla...

- Niitä aletaan suunnitella yhdessä ja ajoissa
- Pyydetään lupa kadun sulkemiseen määräajaksi (esim. 1 vrk): Espoon tekninen keskus/kunnossapito-päällikkö (kaupungilta voi pyytää lainaksi myös ao. liikennemerkkiä)
- Informoidaan asiasta aluepelastuslaitoksen palotarkastajaa, poliisia ja lähi-naapurustoa
- Jos kovaäänislaitteita musiikkia tms.
- varten tarvitaan, haetaan lupa niiden käyttöön (yleensä klo 22 asti): Espoon kihlakunnanvirasto/Poliisilaitos/ Lupa-asiat (faksi käy; kannattaa selvittää, ettei kyseessä ole julkinen huvitilaisuus)
- Varaudutaan sateen varalta pressuiin ja esim. omakotiyhdistykseltä vuokrattavalla katoksella
- Pidetään erittäin hauskaa ja siivotaan jäljet

Pirjo Latvala

Terroristit vallanneet Lintuvaaran metsät!

No nyt ne ovat jo meilläkin, terroristit meinaan. Tyypillinen esimerkki vanhempien rahanhimosta ja piittämättömyydestä. Lasten kanssa ei ehditä olla eikä kasvattaa, kun on niin kiire rahan perään. Lapsille heitetään rahaa ja kehoitetaan hankkimaan rahalla jotain kivaa, jotta saadaan mussukat pois jaloista. Pikku mussukat rientävät kauppaan ja ostavat aseita, joilla voidaan ampua toisiaan. Tämän jälkeen rienteään metsään rakentamaan sotalaikkeihin sopivia linnakkeita, ja jotta joku ohikulkija ei purkaisi pois, moiset laitteet on rakennettu uudesta panelista (viittaa uudisrakentajiin) ja ruuvattu isän akkuruvinvääntimellä puihin kiinni. Jotta näkyvyys paranisi on

tarvinnut oksia puut parin metrin korkeudelle. Eihän se vesseleiden vika ole. Eihän ne tiedä miten luontoa tulee kohdella, kun vanhemmat eivät ole sitä heille kertoneet. Heidän mielestään varmaan puu siitä vain paranee kun siihen väännetään parikymmentä ruuvia, puhumattakaan

maisemallisista vaikutuksista. Ei ole mikään ihme, että terrorismi lisääntyy maailmassamme, kun kasvatusta tai pikemmin kasvattamattomuus on se mikä se on. Näin isin ja äidin pikku mussukoista kehittyi maahamme tulevia johtajia, joiden taustatiedot luonnosta ja toistensa

kohtelusta perustuu terroritoimintaan. Laissa oheista toimintaa kutsutaan ympäristöterrorismiksi.

Masa Pulkkinen

Jahtikertomus

Ennen vanhaan oli Harakassakin (myk. Lintuvaara) lemmiä ja muita hyödyllisiä luontokappaleita. Se taas tiesi, että oli kärpäsiä. Paljon kärpäsiä. Sitä ei aina muista, kun nykykiireessä haikaillaan menneiden hyvien aikojen perään. Muistuman tuosta ajasta voi kukin tuoda elävänä mieleensä, kunhan jättää luumuja, kriikunoita tai ainakin omenankuorivadin pariksi päiväksi tiskipöydälle. Tapahtuu takuuvarmasti neitseellinen sikiäminen ja sitten miljoona tavallista perään expodentiaalisella vauhdilla.

Onneksi nämä urbaanit itikat ovat miniatyyreja verrattuna maalais-mammutti-serkkuihinsa. Kun aamulla lähestyt paikkaa toiveena saada kahvivettä hanasta, pölähtää koko parvi ilmaan, ettet hetkeen aikaan näe edes kädessäsi olevaa pannua. Paniikki on luonnollisin, muttei suinkaan viisain tapa reagoida ilmiöön. On oitis ryhdyttävä ankaraan jahtiin! Otat ensin aamun lehden, käärit sen torvelle ja rupeat huitomaan. Kun olet rämäyttänyt sillä leivänpahtimen lattialle ja särkenyt lasisen kahvikannusi, kattolampun

ja käkikellon sekä torkännyt sen viimein marmeladipurkkiin, viisaana ihmisenä vaihdat asees kevyempään ja tartut kärpäslätkään. Siinä on ongelmana ensinnäkin reiät, jotka koituvat pienille saaliseläimille porsaanrei'iksi ja koiranveräjiksi. Toinen ongelma, jonka kaikki metsästäjät hyvin tuntevat on, että vain mehevimmissä metsästysjutuissa saa yhdellä laukauksella enemmän kuin yhden saaliin, usein miten sitäkään.

Koska ei ole sunnuntai, vaan työhönlähden hetki lähestyy, on hankittava järeämpiä aseita.

Tosi jahtimies hakee haulikon lukitusta kaapistaan, mutta nynnymät, jotka ovat syyllistyneet joskus siivouksen syntiinkin, oivaltavat imurin. Se nielaisee saaliin ilmasta kuin tyhjää vaan ja saa saalistajan silmiin villin kiillon. Kun viimeinenkin siivekäs köhii pölypussissa on aika jatkaa normaaleja aamutoimia.

Juuri kun olet saanut revittyä auki marmeladin yhteen liimaamat sanomat, huomaat seitsemän onnekasta samuraita liikaamassa ikkunaasi.

Kaurapuurokatapultilla saat aikaiseksi vain kaksi vainajaa ja lasia pitkin valuvan klimpin sekä loput viisi lentä-

mään ilkkuen tiehensä. Onnistunut tiskirätkin läimäys tavoittaa puolison silmälaseista yhden ja jääkaapin ovesta toisen ja kolmannen puoliso henkäisee kurkkuunsa koittaessaan esittää äänestä vastalausestaan asemastaan taistelutantereena. Enää on jäljellä kaksi. Pienistä eläimistä puhuttaessa kaksi on kaikkein vaarallisin luku. Erämies on lukenut biologiansa ja tietää, että tämä pätee varsinkin banaanikärpäsiin. Niinpä hän päättää virittää ansan ja kaataa viinitilkan tiskipöydän kulmaan. Täkyä ei voi nyt jättää silmistään hetkeksikään, sillä jos pariskunta saa hilkkunkin ilolientä sisikuntaansa ne pörähtävät pelehtimään ja luomaan uutta dynastiaa ja koko taistelu on ollut turhaa.

Nyt kuitenkin jahtimies saattoi rauhallisin mielin työnsä päätöksen ja lähti ansioon. Niin paljon hän ei kuitenkaan ollut tutustunut saaliseläimiensä elintapoihin, että olisi älynnyt kiikuttaa pihalle kiusankappaleiden alkukehdon ja niinpä tuo tuttu parvi pölähti biojäteastiasta taas piristämään päivän alkua.

nimim. Kokemusta on

Laku & Oliver

MASA PULKKINEN 02

Tavallista

Parempi

Ruokakauppa

KIKI
SUPERMARKET

YKKÖS
halli

K-YKKÖSHALLI
MYRMAKI
LIESITORI 1
P: 530 8550

KIKI
SUPERMARKET

WWW.KAUPPAAN
KOTIINKULJETUS
UUTUDET
TARJOUKSET
KAUPAN OSASTOT
PALVELUPISTEET
NEUVONTA
PALAUTE

P L U S S A

K-NETTI.COM
K-RYHMÄ

JAKELUALUEET:

LANSI-VANTAA 01600-01760
ITÄ-VANTAA 01200-01530
KLAUKKALA 01800-01820
HELSINKI 00590-00440
ESPOO 02600,02610,
-620,-630,-660,-680,-710,
-720,-730,-920,-940,-970.
KAUNIAINEN 02700

PIRKKA

WWW.SUPERMARKET.FI

YHTEISTYÖKUMPPANIT

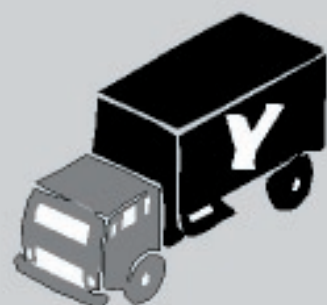
UUTUDET

**MYYMÄLÄMME
ON AVOINNA:
ARKISIN 9 - 21,
LAUANTAISIN
8-18 !**

*Tervetuloa Ykköshallin
Netti-kauppaan!*

Avoinna
24 tuntia/vrk

Ykköshallin Netti-kauppa on avoinna 24 tuntia vuorokaudessa. Näppäile vain www.ykkoshalli.fi ja voit kätevästi tilata tarvitsemasi tuotteet meidän toimittamana, suoraan kotiisi, työpaikallesi tai vaikka työpaikkasi keittiöön. Lisäksi toimitamme päiväkodeille ja vanhusten palvelutaloihin. Lisätietoja myymälässämme antaa Marko Sundell puh: 530 855 35

Anne ja Harri Sihvonen
Kauppiaspari

OTKOTTE PALVELUITIIN

Valitse palvelu

P L U S S A

